

render i Halen paa Venstre, fordi de kun gør og kun tør gøre, hvad Venstre vil. Jeg gentager, hvis man vilde have et Bevis paa, at det Samarbejde, som der burde være efter Valget i 1920, er, som det skal være, saa ligger det i den Maade, hvorpaa man fra de to Partiers Side taler imod vore Partier.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen omtalte et af mit Partis Medlemmer, hvad jeg i nogen Maade beklager. Det er jo saaledes, at naar der i Familier er Børn, som paa en eller anden Maade udadtil i hvert Tilfælde ser ud til ikke at være helt saa rare, som man gerne vilde have de skulde være, saa er det det mest forkerte, der kan gøres, ude fra at ville skælde og smælde paa disse Børn, for deraf vil Resultatet kun blive, at Forældrene tager dem i Forsvar, noget, de muligvis ellers ikke vilde gøre i saa høj Grad.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen omtalte de mange store Lovforslag, som har været fremlagt paa Tingets Bord, og udtalte, at disse i nogen Grad medførte, at Rigsdags-samlingen trak saa længe ud, som den gør, men at det var nødvendigt, at de fremkom. Vi nærer nogen Tvivl om, at det var nødvendigt for dem allesammen. Vi tror i alt Fald, at hvis en Del af disse Lovforslag var fremsat noget tidligere og Arbejdet paa dem tilrettelagt noget bedre, vilde vi noget tidligere have kunnet slutte af, noget, som vistnok alle i alle Partier vilde være veltilfredse med.

Den højtærede Finansminister gav os nogle Meddelelser vedrørende vore økonomiske Forhold, som de er nu, og et lille Kig ud i Fremtiden, hvorved Finansministeren dog selvfølgelig maatte tage Forbehold for ikke at fremstille Forholdet for rosenrødt — vi har jo bl. a. overfor den højtærede Landbrugsminister hørt, at det skal man være meget forsigtig med, for man vil kunne blive angrebet for det bagefter. Imidlertid kan man dog ikke sige andet end, at har det i en lang Aarrække, i hvert Tilfælde i de senere Aar, set ret sort ud for vore Finanser, er der nu efter de Oplysninger, den højtærede Finansminister kom med, nogen Grund til at turde haabe paa, at det lysner noget for os. Jeg var navnlig glad ved og vil gerne i høj Grad fremhæve det Haab, som den højtærede Finansminister udtalte om, at vor finansielle Stilling maatte blive saaledes, at vi maatte kunne komme noget bort fra de haarde Skatter, vi har, og her tænker jeg selvfølgelig navnlig paa de direkte Skatter; jeg gaar ogsaa ud fra, at Finansministeren tænkte paa dem.

Vi gaar vel nu snart mod denne Samlings Slutning; men vi har dog nogle enkelte betydningsfulde Lovforslag tilbage. Jeg vil, som jeg tidligere har haft Lejlighed til at udtale, her til Slutning kun sige dette: Ligesom vi fra vor Side hidtil har tilsagt Regeringen vor Støtte, gør vi det ogsaa fremtidig, men vi gør det kun paa den Maade, at hvor der er forskellige Opfattelser, der maa Meningerne bøjes mod hinanden. Jeg tror, jeg har Lov at sige, at i de to Rigsdagssamlinger, der nu snart er gaet, siden Venstre overtog Regeringen, har Samarbejdet mellem Venstre og os i det store og hele været fuldt tilfredsstillende. Der har været Divergenser os imellem, men i det store og hele har vi kunnet finde hinanden, og jeg tror, det har været til Held for det hele. Jeg haaber, at ogsaa i den Tid, der er tilbage i hvert Tilfælde af min Rigsdagsgerning, det gode Samarbejde mellem Venstre og de Konservative maa kunne bibeholdes til Held for det hele.

Rode: Det Tillægsbevillingslovforslag, vi nu staar i Begreb med at skulle stemme om, udviser et Kasseunderskud paa 124 Mill. Kr. Umiddelbart før vi skal stemme, siger den højtærede Finansminister, at dette Tal vil efter de Oplysninger, der foreligger for ham, sandsynligvis reduceres til 50 Mill. Kr., altsaa med en 74 Mill. Kr. Hvor denne Reduktion falder, siger den højtærede Finansminister ikke noget om. Men er det ikke ejendommeligt for den høje Rigsdag at skulle vedtage en Tillægsbevillingslov, om hvilken den har faaet oplyst af den højtærede Finansminister, at den er fuldkommen villedende, at der er en Afvigelse paa 74 Mill. Kr., hvor det nu er, paa Indtægterne eller paa Udgiftsposterne, at de Ændringsforslag, som vi stemte for ved anden Behandling, aldeles ikke svarer til nogen som helst Virkelighed?

En af Fordelene ved, at vi behandler Tillægsbevillingsloven saa sent, at den oven i Købet kommer efter Udløbet af den Periode, hvori Udbetalingerne for det foregaaende Finansaar foregaar, maatte dog være den, at den saa vidt muligt var afstemt efter de virkelige Tal, idet jo alle Tilraab gaar ud paa, at vi skal søge at tilvejebringe Overensstemmelse mellem Bevilling og Regnskab. Hvorfor vi egentlig skal stemme om denne Tillægsbevillingslov, naar vi ved, at alt, hvad der staar paa den, er fuldkommen forkert, ved jeg i Grunden ikke. Men Grunden til, at den højtærede Finansminister oplyste, at de